

Πώς τους Βουλγάρους πάντοτε τους υπερχαπάτε πολύ καλά τὸ βλέπω και ὅλοι τὸ γνωρίζουμε, ἐνῶ ἡμεῖς τοὺς γίγαντας ἀπόνοι μας κτυπάτε και πάντα μας ἀφίνετε μὲ νότοις νὰ χαρῶζουμε ἀλλὰ κι ἡμεῖς, κυττάζοντες τὴν τὸση τυφλωσὶν σας, περιφρονῶμεν πάντοτε τὴν περφορῶσιν σας.

Και θ' ἀποδείξῃ γρηγορὰ ἡ πανάκαμτωφ χρόνος πῶς ἕνας ρυθὸς Ἑλλήνων, ἀνθρώπου ἢ γαιδάρου, ἔπλετο ἰσὺ ἀπὸ τοῦ θεοῦ Παρβενῶνος ἀξίζει περισσότερο τοῦ καθενοῦ Βουλγάρου. Αὐτὰ τὰ ξέρετε και σὺς καλύτερ' ἀπὸ ἡμῶν κι ἀόκτως γίνου τὸν καιρὸ μὲ λόγια μασημένα.

Κι ὁ Θεωδώρακις σήμερ μετανοεὶ πικρὸς γιὰτὶ ἐσχάτῃ ἀλλοτε Γερμανίος μικρὸς και πόλεμος τοῦ κάπνισι νὰ κἀμῃ ἄρον ἄρον κι ἔκοψε και τὸ χεῖρ του πρὸς χεῖρ τῶν Βουλγάρων, τὸ χεῖρ ποῦ ἰσὺ κράτος μας θ' ἀνεῖξῃ νὰ βροῖ μὲ Νουμοσχέδια κἀπνοῦ και δωδεκατημορία.

Ὁ Θεωδώρακις τὴρ πρὸ τὸν μουνταλᾶ δὲν κάνει, μὲ τὸν καιρὸ ὀρνοίμεθε και ἀλλάξε μαλαὰ, μηδὲ τὴν σακκαρά του γι' αὐτίνα δὲν τὴν πᾶνει και μὲ τὸν Ἰσούση Σταμπουλῶφ ἀδράκαπα γελᾷ. Κι' ἂν κἀθε λίθον κἀθ' ἡμῶν ὁ Βουλγάρος κινήσῃ ὁ Θεωδώρακις σκέπτεται νὰ τὸν περιφρονῆσῃ.

Ἄς πολεμῆ τοὺς Ἑλλήνας ἢ βάνουσις ἀγέλη κι ὁ μακαρὸς ὁ Σταμπουλῶφ ἂς κἀνῃ ὅ,τι θέλει. Ἐμποῖσε τὴν γλῶσσά μας; ... ἂς μετὴ τὴν ἱμποδίσῃ... τὸν Θεωδώρακι ὅπως πρὶν μὲ αὐτὸ δὲν δὲ κευδίσῃ, οὔτε γιὰ τοῦτο θούρια θὰ ψάλλωμ ἀείδιμα, ἀλλ' οὔτε θ' ἀγριεύωμ γιὰ κἀθε φύλλου πῆδημα.

Και ὀλίγαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἄνομος Ἑλληνικὴ Μεγάλῃ Ἐταιρία τῶν γενικῶν Ἀσραλείων, κληθεῖσα ΘΕΝΙΚΗ, και ὄσους φέγει ἀληθῶς θερμὰ φιλοκαρία ἂς τρέψου ὄσον τάχον ν' ἀσραλειῶσι ἐκεῖ. Ἡ καθεμία Τράπεζα εἰς ταύτην ἔχει μέρος και μέτοχοι και ἴσονται εἰς πρῶτον παραδοῦσι, κι' ἂς σπεύσῃ πρὸς ἀσραλείαν ὅτῃν ΘΕΝΙΚΗΝ ἔταίριος κι' ἐκίνοι ποῦ δὲν ἔβαλε ἰσὺ πῆμα του τσαρούχι. Ἀσραλεία κατὰ πυρὸς, τῆς γῆς και τῆς θαλάσσης, και τῶν παντοίων συμφορῶν, ὅπου γεννᾷ ἢ πλάσει, ἀσραλεία εἰς ποσὴ κι' ἀπρίοστα συμβῆντα, ἀσραλεία ὅτῃ εἶναι σας, εἰς τὴν ζωὴν, εἰς πάντα. Πληθὺν μελετήσις κι' ὁ ΡΑΜΝΟΣ τὸ Καποστατικὸν και κἀθε του ἀσπερρῶρου εἰς ταύτην θ' ἀσραλειῶσῃ, ἂν και ὁ ρίκτης Ἰγούριος τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπου μᾶς βγάει τὴν ψυχὴν ὡς ὄνου νὰ ἰμῆλθῃ, σπουδαία Νουμοσχέδια ὑπέβαλον ἐστιάταις, μὲ τὰ ὅποια σίγουρα θ' ἀσραλειῶσῃ τὸ κράτος.

Κι' ἂν δὲν ἀρεῖ ἢ γλῶσσά μας ὅτῃν Σταμπουλῶφ τὸ τίρας κι' οἱ Ἑλλήνες τῆς Βουλγαρίας θὰ χάσουν τίτοια χάρη, ὅμως ἡμεῖς οἱ κἀτοικεὶ τῆς γῆς τῆς ἐλευθερίας μὲ δύο γλῶσσαις ρίβουμ, τοῦ Κόντου και Ἰγούριου, κι' οὔτε ποτὶ συμφορῶντα θὰ πάθουμ ἰθνηκὰ ἂν οἱ ραγιάδες ὀμιλοῦν και κοραμιστικά.

Ὅριστε! ... πῶς σας φαίνεται! ... γιὰ μίαν πᾶληρογλῶσσα νὰ χάσωμ τὸ ζεῖμα μας και τὰγαθὰ τὰ τόσα, νὰ βάλωμ σὶ κινήσι στρατεύματα και στόλους, ν' ἀρχίσουμ ἐμβατήρια γαιδουριναῖς ὀρχήστραις, νὰ γίνουμ ἕνα κι' οἱ Ρωμοὶ μὲ Τσούσιες χαχόλους κι' ἐπιστρατεία νᾶγωμ μὲ κἀλους και γιονιστρατεῖς.

Ὅχι! ... ποτὶ δὲν θὰ δεχθῶ τὸ εὐγενὲς μου αἷμα σὶ πῆλομο χωριάτικο ποταμῶνδον νὰ τρέξῃ, μηδὲ ἀρμῶσι ὅτῃ χρυσῶν τῆς Γερμανίας ὄριμα μὲ φῶρα ἰσομακρομῆ και μὲ σπαθιὰ νὰ παῖξῃ. Ὅχι! ... κἀνεὶς Προθυμοργὸς δὲν θὰ γενῆ κωθῶνι μὲ τοὺς πεσόντας ἀλλοτε λαμπρῶν ἐν Μαραθῶνι.

Ὁ Θεωδώρακις σήμερ δὲν φαίνεται κορδοῦ, εἰζέυεται νὰ περιφρονῆ και νὰ τὰ κἀνῃ ροῖδο. Ἄν γένεταὶ ἢ γλῶσσά μας ἢ ὄδῃα μας δὲν θνήσκει, ἡμεῖς δὲ γλῶσσαν τρώγωμεν και βωδίνην και πρῶβιον, ἐνῶ τὸ Ἰσούγιον ὁ Θεωδώρακι εὐρίσκει κι' ὁ ἀδελφὸς του ὁ γιὰτρος τοῦ τύφου τὸ μικροβῖον.

Δι' ὅλ' αὐτὰ τὰ σοβάρᾶ, Δυνάμεις φιλικῆς, θερμῶτατα παρακαλῶ ἀντὶ τοῦ Διηγητήριου ν' ἀρῆσθε τὸν Σταμπουλῶφ τὸν βαλακοτενεκὶ ὅτῃ ζήτημα τῆς γλῶσσας μας τὸ κεῖρ του νὰ κἀνῃ. Ἐλπίζωμ στὴν φιλίαν σας εἰς ἔγω. ... Φασουλῆς εἰς τὰποχωρητήρια κρομμῆνος τῆς Βουλγῆς.

Ἀσραλείαν δι' ὅλα σας ἢ ΘΕΝΙΚΗ κηρύττει. ... ὀδῶς Σπαθίου, κύριος, ὅσῃν Ἀλεῖου τὸ σπῆτι.

Νέον Ἡμερολόγιον τῶν Κυρῶν ποικίλον, ἄριμον και ἰσὺ ἀσχημον και μὲτα πᾶσιον ὕλλον. Μεσῶν ἐτ' ὄλις ἐλακτίαι, ἑρπῆσις και γλαυροῖς, και σπῆντα πρὸς τὴν Παρὴν νὰ κἀνετὶ ὄφθου, και μὲς ὅτ' ἀσρατὰ χεῖρα τῆς ἂς τρέξῃ ὁ παρὸς καθὸς ἢ Ἐνεκεκρονος τὸ πᾶλαι Καλερῶν.

Γεωργιάδης ὁ γνωστός, τοῦπᾶλην Παναγιώτης, ἀνὴρ ὀρακτροῦτατος και μὲτα πατριώτης, ἰσχύειντα πρᾶκτορ ἔγενε ἐδῶ τοῦ Γουαναλιῦ, τοῦ ἐν Καίφῃ Ἑλλήνος και πρῶτος θερακλῆς, ποῦ ἴρῃσεται και εἰς σενὰς μὲ τὸν Κεῖθῃς ἀγίσις και προμηθῆσι δι' αὐτὸν τοιγάρ ἐκ τῶν πρῶτων, βραβεῖα δ' ἔλαβε χρυσῶ εἰς ὄλας τὰς Ἐκθέσις και τὰ κἀνὰ του ἔκαμαν παντοῦ και πάντα κρῖνον. Τοιγάρ' ἀνέντιμῃς τῆς ὀδῆς ἀείδου, κι' ἂς τρέψῃ ὄποιος κἀνῆνομα ποῖσις και λαχρῶσι εἰς τὸν ἔδον Καπῆτωμα, εἰς τὴν ὀδῶν Σπαθίου, νὰ καταλθῇ εἰς ὅτ' ἔπῃ τοιγάρ μὲ φῶρα.